

tidligere, men noget anderledes sammensat til visse Tider — af følgende: En Brødration paa 375 g Rugbrød og 250 g Sigtebrød, en Tørkostportion paa 75 g Margarine, 50 g Ost, 50 g Pølse eller en halv Daase Leverpostej, 25 g Kaffe eller Kaffe med Tilsætning eller 3 g The og 25 g Sukker. Dette er altsaa, hvad man kunde kalde Tørkostportionen. Dertil kommer Middagsportionerne, men af dem er der 5 forskellige, med hvilke der skiftes, og jeg tror, det vilde føre for vidt at læse dem alle 5 op. Jeg skal kun nævne een, det er den ferske, som bestaar af 375 g fersk Oksekød eller andet slagtet Kød, 125 g Risengryn og 10 g Salt. Dertil kommer, at man pr. Middagsportion raader over 5 Øre til Indkøb af Kartofler, Grøntsager, Mælk og lignende. Dette er altsaa Portionen. Om den er tilstrækkelig eller ikke tilstrækkelig, er naturligvis ikke let hverken for mig eller for noget af de ærede Medlemmer at bedømme. Hvad der er tilstrækkeligt for det ene Menneske, er det ikke altid for det andet, og mange af dem, der her lever i fri Luft under legemligt Arbejde en meget stor Del af Dagen, kan selvfølgelig have en kraftigere Appetit, end de fleste af os ellers har. Jeg bør tilføje, at den Portion, jeg har nævnt, er noget rigeligere end den, man plejer at anvende ved Kantonnementsøvelser, og nogen særlig Grund til, at der under de nuværende Forhold skulde være Trang til mere end under Efteraarets almindelige Kantonnementsøvelser, er der vel i og for sig ikke. Imidlertid taber Spørgsmaalet vel i den nærmeste Tid noget i Betydning, idet man under Indtrykket af de Vanskeligheder, som fremkommer ved Fordelingen, har tænkt sig, hvor Befolkningen er villig dertil, at gaa over til en anden Ordning.

Vanskelighederne ved Fordelingen er naturligvis ikke smaa. Naar jeg har faaet Henvendelser om den ene eller den anden Fejl med Hensyn til Portionernes Udlevering og undersøgt dem, er det undertiden blevet konstateret, at Portionerne virkelig ikke er blevet udleveret. Det kan være sket, at en Leverandør ikke har opfyldt sin Pligt og ikke leveret Varerne til rette Tid. Det kan ogsaa være sket, at en af de Underbefalingsmænd, som skal sørge for, at Varerne kommer rundt, ikke har faaet dem leveret til rette Sted, og i saadanne Tilfælde er der naturligvis indtraadt ret ubehagelige Forhold. Men dertil kommer desuden, at ved den Ordning, vi nu har, hvor Mandskabet er spredt indkvarteret, har det sine meget store Vanskeligheder at uddele Naturalportioner blandt Mandskabet.

Hvis to Mand skal have 375 g Oksekød hver, kan det hænde, at der er mange Ben i de Gram, de faar, hvorimod to andre faar Oksekød, hvori der ikke er det tilsvarende Kvantum Ben. Der er paa det Punkt Vanskeligheder, som man ingenlunde kan være sikker paa regelmæssigt overvindes. Derfor er det utvivlsomt bedre, hvor det kan lade sig gøre, at gaa over til Forplejning hos Kvarterværterne, og man har da ogsaa fra Ministeriet og fra Overkommandoen henvendt sig til de forskellige paagældende og tilbudt dem en Ordning, hvorved de Soldater, der ligger i Kvarter, spiser hos vedkommende Familier. Den Betaling, man har ment at kunne yde derfor, er, foruden de lovbestemte 12 Øre for Husrum, 80 Øre for selve Kosten. Disse 80 Øre er mere end det regelmæssige, idet man plejer at betale 65 Øre, der er det, om jeg saa maa sige, lovbestemte. Naar vi har ment at kunne gaa op til 80 Øre, er det, fordi det svarer til den Sum, som Forplejningen ved Udlevering af Naturalier koster Staten. Jeg har tidligere haft Lejlighed til at forhandle med Finansudvalget om, hvorledes man kunde stille sig overfor dem, der var paa Selvforplejning, og vi har for deres Vedkommende ydet et Tillæg af 15 Øre til de sædvanlige 65, netop ud fra den samme Betragtning. Det vil altsaa sige, at de Steder, hvor man tager denne Form for Forplejningen, og det vil vistnok i den nærmeste Tid være næsten overalt, hvor Soldaterne er indkvarterede, i alt Fald overmaade mange Steder, vil Kvarterværterne modtage et Beløb af 92 Øre daglig, for hver Mand de har indkvarteret.

Er dette Beløb nu tilstrækkeligt? Ja, nogen stor Forretning tror jeg ikke, ret mange Kvarterværter vil gøre paa det, og svarende til Pensionspriser f. Eks. i København er de 92 Øre sikkert ikke. Derimod kan man vel nok sige, at f. Eks. i Landdistrikterne er det ikke nogen daarlig Betaling. I Københavns nærmeste Omegn kan det være, at Beløbet er ret knapt. Imidlertid er det mig ikke klart, hvorledes man skulde faa Berettigelse til eller Grundlag for at betale forskelligt i de forskellige Egne af Landet. Dertil maa i hvert Fald kræves en Forhandling med Rigsdagen, som jeg har ment, at der ikke hidtil har været tilstrækkelig Grund til. Det kan ikke nægtes, at Indkvarteringsbyrderne ligesom saa mange andre af denne Tids Byrder falder ret ulige paa de forskellige. Jeg personlig ser ikke nogen Udvej til at opnaa fuldkommen Retfærdighed i Fordelingen af de Ubegageligheder, som den nuværende Tilstand